

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo: 10-10-2008 D 20461/2008/310	
Číslo: 722/91/08	Vyřizuje:
Přílohy: /	002 Mgr. Vrb5

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Píhody a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Jana Passera v právní věci žalobce: **Alois Hlásenský**, bytem Palackého náměstí 74, Slavkov u Brna, zastoupeného JUDr. Petrem Živělou, advokátem se sídlem Puškinova 5, Vyškov, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem kpt. Jaroše 7, Brno, proti „rozhodnutím“ žalovaného ze dne 10. 12. 2007, čj. P609/2007/DP-23187/2007/820, a ze dne 10. 1. 2008, čj. P 609/2007/DP-00156/2008/820, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 23/2008 - 19,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 23/2008 - 19, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Žalobce dal žalovanému opakovaně ústní podnět (zachycený v protokolech o ústním podání podnětu) k zahájení šetření o zneužití dominantního postavení se společností Jihomoravská plynárenská, a. s. Žalovaný přípisem ze dne 10. 12. 2007, čj. P 609/2007/DP-23187//2007/820, sdělil žalobci, že „*předmětná záležitost nespadá do jeho působnosti a nejsou tedy dány podmínky pro další šetření Úřadu*“. Žalobce reagoval odvoláním proti tomuto sdělení. Žalovaný pak přípisem ze dne 10. 1. 2008, čj. P 609/2007/DP-00156/2008/820, sdělil žalobci, že „*šetřením Úřadu nebyly shledány indicie svědčící tomu, že by se společnost JMP mohla dopustit zneužití dominantního postavení*“ a uzavřel, že „*Předmětná záležitost nespadá do působnosti Úřadu a je případně řešitelná formou občansko-právního sporu. Z tohoto důvodu s touto společností Úřad nezačal správní řízení*“.

II.

Žalobce napadl obě sdělení žalovaného žalobou, kterou Krajský soud v Brně usnesením ze dne 31. 3. 2008, čj. 62 Ca 23/2008 - 19, odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Krajský soud uzavřel, že žalobce napadl rozhodnutí, která jsou z přezkumu vyloučena [§ 68 písm. e) s. ř. s. za použití § 70 písm. a) s. ř. s.].

III.1

Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností. Ač její důvody nepodřadil § 103 odst. 1 s. ř. s., uvedl, že byl rozhodnutím krajského soudu a žalovaného zkrácen na svých právech vyplývajících z článku 2 odst. 3, 4 Ústavy a článku 1,

článku 2 odst. 2, 3 a článku 3 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“). Dále dodal, že krajský soud porušil také článek 90 Ústavy a článek 36 odst. 1, 2 Listiny. Krajský soud podle stěžovatele opomněl určit, „kdo má pravomoc (příslušnost) přezkoumat toto nerozhodnutí (soud tvrdí, že to není rozhodnutí) ÚOHS“, založil žalobci povinnost „donutit Úřad na ochranu hospodářské soutěže zákonným způsobem k vydání takového rozhodnutí, které by bylo přezkoumatelné soudem“ ač si musí být vědom, že „jediný zákonný nástroj v demokratické společnosti jak prosadit zákonnost, je on sám“, a opomněl skutečnost, že pro žalobce jsou písemnosti žalovaného napadené žalobou rozhodnutími, „kterými zakládá žalobci povinnost strpět jednání JMP, protože toto jednání, podle orgánů moci výkonné a soudní, je zákonné“. Stěžovatel tvrdí, že je nezákonné, aby soud nečinně přihlížel vadnému postupu orgánů, jímž občané utrpěli újmu na právech vyplývajících z článků 6 a 13 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.

III.2

Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III.3

Nejvyšší správní soud shledal před přezkumem napadeného usnesení krajského soudu v rozsahu důvodů, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, vadu, k níž musel podle § 109 odst. 3 s. ř. s. přihlídnout z úřední povinnosti.

Vrchní soud v Olomouci sdělil předsedovi Nejvyššího správního soudu přípisem ze dne 31. 7. 2008 mj., že podle jeho poznatku bylo ve věci vedené u Krajského soudu v Brně pod sp. zn. 62 Ca 23/2008 vydáno rozhodnutí bez účasti člena senátu Mgr. Davida Rause, Ph.D., který měl ve věci dle rozvrhu práce rozhodnout. Tento přípis byl založen do spisu v nyní projednávané věci.

Z přípisu tedy vyplývají skutečnosti, které zakládají důvodné pochybnosti o tom, zda byl senát, který věc u krajského soudu rozhodoval, správně obsazen. Nesprávné obsazení soudu přitom vede ke zmatečnosti rozhodnutí [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.], k níž Nejvyšší správní soud přihlíží z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.).

Ze záhlaví napadeného usnesení krajského soudu vyplývá, že krajský soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Tesáka, Ph.D., a soudců JUDr. Davida Rause, Ph.D., a JUDr. Jaroslavy Skoumalové.

Nejvyšší správní soud vzhledem k pochybnostem, které ve věci vznikly, překročil k otevření protokolu o hlasování před krajským soudem [§ 32 odst. 4 Jednacího řádu Nejvyššího správního soudu (www.nssoud.cz) za použití § 21 s. ř. s., stov. rovněž § 21 odst. 7 Jednacího řádu pro okresní a krajské soudy (vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 37/1992 Sb.)].

Protokol o hlasování odráží neveřejné hlasování, při němž mohou být přítomni pouze členové senátu a zapisovatel (§ 49 odst. 13 s. ř. s. za použití § 21 Jednacího řádu pro okresní a krajské soudy, a § 54 odst. 1 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, nakolik se mohou informace, obsažené v protokolu o hlasování krajského soudu, promítnout v rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Dospěl přitom k závěru, že tajnost hlasování a jemu předcházející porady se vztahuje na údaje o tom, jak ten který člen senátu hlasoval, případně jaký názor na věc projevil během porady. Neveřejnost porady a následného hlasování se naopak nevztahuje na informace o tom, zda se ten který člen senátu účastnil porady a hlasování v senátu.

Nejvyšší správní soud v tomto závěru vychází z účelu odůvodňujícího neveřejnost porady a rozhodování soudu. Tímto účelem je především ochrana nezávislosti soudu a vyloučení možnosti postihnout soudce za to, jak hlasoval v konkrétní věci. Naopak tajnost údaje o tom, které osoby se porady a hlasování vůbec účastnily, je vyloučena již jen proto, že záhlaví rozhodnutí musí vždy obsahovat jména soudců, kteří ve věci rozhodli (§ 54 odst. 2 s. ř. s. za použití § 55 odst. 5 s. ř. s.). Ostatně, opačný závěr by do značné míry popřel např. i institut zmatečnosti. Tajnost údaje o obsazení soudu, který se nutně musí projevit i v protokolu o hlasování, by totiž prakticky vyloučila možnost zohlednit nesprávné obsazení soudu a tedy i zmatečnost jeho rozhodnutí.

Nejvyšší správní soud vycházel z protokolu o hlasování krajského soudu v rozsahu, v němž tento protokol není chráněn neveřejností porady a hlasování. Tento protokol je podepsán pouze dvěma členy senátu (s uvedením jak hlasovali) a zapisovatelkou Kristýnou Pejčochovou, a je k němu připojen text podepsaný předsedou senátu, že JUDr. David Raus, Ph.D., odmítl protokol o hlasování podepsat. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tato skutečnost nepředstavuje informaci spadající do tajnosti porady a hlasování. Takovou informací by byl údaj o tom, zda ten který člen senátu hlasoval pro rozhodnutí nebo proti němu, případně důvody, pro které hlasoval pro rozhodnutí nebo proti němu. Neveřejnost porady a hlasování naopak nemůže pokrývat informaci o tom, že některý člen senátu vůbec nehlasoval, ať již proto, že vůbec nebyl přítomen, nebo proto, že hlasovat odmítl, zejména vyplývá-li ze záhlaví rozhodnutí, že se rozhodování účastnil.

Z protokolu o hlasování krajského soudu tedy vyplývá, že ve věci rozhodl senát v neúplném složení, neboť jeden z jeho členů se hlasování neúčastnil, resp. nehlasoval. Obsah protokolu o hlasování je v tomto směru v rozporu i se záhlavím rozhodnutí krajského soudu. Neúplnost senátu, který ve věci rozhodl, lze podřadit nesprávnému obsazení soudu ve smyslu § 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s. Tato skutečnost pak vede ke zmatečnosti napadeného usnesení krajského soudu.

Nejvyšší správní soud, aniž by se dále zabýval jednotlivými stížními námitkami, usnesení krajského soudu zrušil pro zmatečnost a vrátil věc krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). V něm krajský soud rozhodne v řádném složení. V novém rozhodnutí krajský soud rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. září 2008

JUDr. Petr Příhoda, v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Šárka Dujíčková, DiS